[1]घृतपावा, [2]कीलालपाः, पीवा, [3]गजपायी, [4]पपिः, [5]पपिवान्,
[6]पामा, [7]दधिपायः, पापः, [A]पिपासुः, पेप्यः;
पातव्यम्, पाययितव्यम्, पिपासितव्यम्, पेपीयितव्यम्;
[8]प्रपानीयम्-प्रपाणीयम्, पायनीयम्, पिपासनीयम्, पेपीयनीयम्;
पेयम्, पाय्यम्, पिपास्यम्, पेपीय्यम्;
[9]ईषत्पानः[B]-[C]दुष्पानः-सुपानः; — —
पीयमानः, पाय्यमानः, पिपास्यमानः, पेपीय्यमानः;
[10]प्रपा, पायः, पिपासः, पेपीयः;

---

1. 'आतो मनिन्—' (3-2-74) इत्यनेन वनिपि रूपमेवम्।
2. 'अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते' (3-2-75) इति विच्प्रत्यये रूपम्।
3. 'कर्तर्युपमाने' (3-2-79) इति णिनिप्रत्ययः। गज इव पिबतीति **गजपायी**।
4. 'आद्ऋगमहन—' (3-2-171) इति तच्छीलादिषु किः किन् वा प्रत्ययः, तस्य लिड्वद्भावातिदेशात् द्विर्वचनम्। 'आतो लोप इटि च' (6-4-64) इति आकारलोपः। अभ्यासे ह्रस्वः।
5. 'विभाषा पूर्वाह्णापराह्णाभ्याम्' (4-3-24) इत्यत्र भाष्ये 'पपुष आगतम्-पपिवद्रूप्यम्—' इति प्रयुक्तत्वात् छान्दसोऽपि क्वसुः क्वचिद् भाषायामपि भवतीति ज्ञायते। क्वसौ, द्विर्वचने, 'वस्वेकाजाद्घसाम्' (7-2-67) इतीडागमे च रूपमेवम्।
6. 'आतो मनिन्—' (3-2-74) इति मनिन्प्रत्यये रूपम्।
7. 'अण् कर्मणि च' (3-3-12) इति क्रियार्थक्रियायामण्। कप्रत्ययापवादः।
8. 'शेषे विभाषाऽकखादावषान्त उपदेशे' (8-4-18) इति णत्वविकल्पः।
9. 'आतो युच्' (3-3-128) इति ईषदाद्युपपदेषु खलपवादो युच्प्रत्ययः। 'दुष्पानः' इत्यत्र 'षात् पदान्तात्' (8-4-35) इति निषेधाण्णत्वं न।
10. 'घञर्थे कविधानम् स्थास्नापाहाव्यधिहनियुध्यर्थम्' (वा. 3-3-58) इति घञर्थे कप्रत्ययः। प्रपिबन्त्यस्यामिति **प्रपा**=पानीयशाला।

A. 'इतः स्म मित्रावरुणौ किमेतौ किमश्विनौ सोमरसं **पिपासू**।' भ. का. 2. 41.

B. 'भवतु वपुषा यावांस्तावान् अगस्त्यरुषा पुनः
विधिरयमपाम् **ईषत्पानस्त**पांसि नमोऽस्तु वः॥' अनर्घराघवे 7.14.

C. 'दुष्पानः पुनरेतेन **कपिना** भृङ्गसंभृतः।' भ. का. 9.108.